

Glück Irma

Anyám nagyon szerette Irma nagynénjét, kislány korában elég sokat volt a szalonjában. De csak azért, hogy beszélgessenek, őt se a varrás, se az öltözködés nem érdekelte, még felnőttkorában

sem. A húga, Klári nagynéném viszont, bár nem tanult, de tudott szabni-varrni, jó ízlése is volt, szépen, divatosan öltözködött. Nekem is ő segített. Gyerekkoromban anyám nagyon rendesen öltöztetett, de később, a háború alatt már nem kaphattam annyi és olyan új ruhafélét, ahogy szerettem volna. Egy-egy darabot még vett a jobb Király utcai üzletekben, de egyre inkább a régit használtuk fel. Szerencsére anyám, amennyire nem érdekelte az öltözködés, annyira spórolós volt. Megőrzött még lánykorából több kiváló minőségű, alig használt ruhát, kabátot. Ezeket szétfejtettük, a nagynénim remek új holmikat varrt nekem belőle.